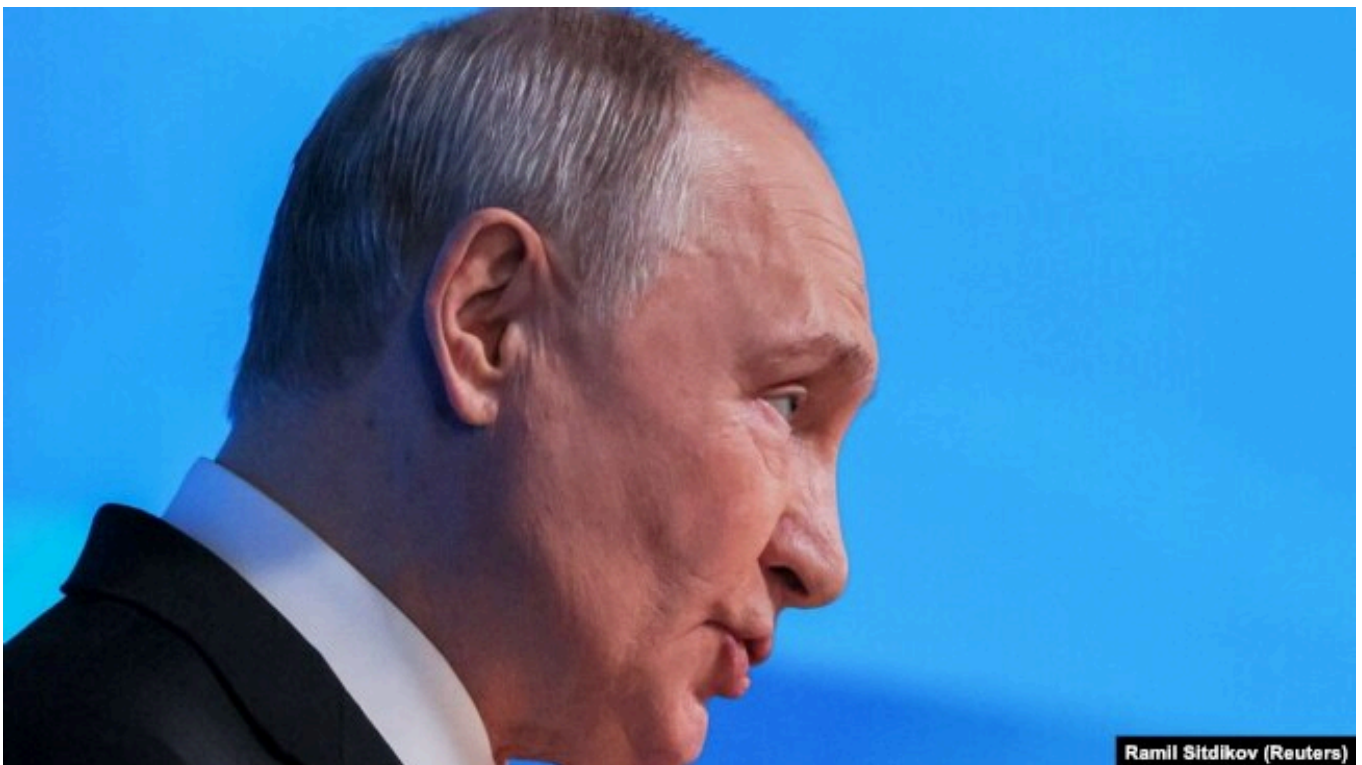

ДОНБАС

«Переломний рік для Путіна і Росії»: на що розраховує Кремль?

Ярослав Кречко **Донбас.Реалії**

29 жовтня 2026, 06:30

Очільник Росії Володимир Путін під час пленарного засідання дискусійного клубу «Валдай». Москва, 1 жовтня 2026 року

Як змінився президент РФ Володимир Путін після повномасштабного вторгнення в Україну і якою може бути подальша стратегія очільника Кремля Донбас Реалії (проект Радіо Свобода) – поспілкувалися з керівником аналітичного центру «Ділова столиця» Вадимом Денисенком.

– Передивився низку звернень Путіна протягом цих років і, як на мене, він у них має різний вигляд. Впевнений і агресивний 24 лютого 2022 року, потім він цю впевненість ніби втратив. Але згодом, як мені здалося, він поступово ставав все

більш зануреним у війну, і зараз отримує задоволення, коли про неї говорить. Чи справді змінився Путін і чи можемо ми на основі того, що бачимо публічно, робити висновки про ті чи інші його дії?

– Починаючи з певного моменту, я думаю, **десь з кінця 2024 року, Путін перестав мислити категоріями рік, два, п'ять, десять. Він почав мислити достатньо короткими часовими лагами, умовно кажучи, осінньою кампанією, зимовою кампанією чи літньою кампанією.**

І, починаючи з цього моменту, він, крім всього іншого, починає змінювати своє уявлення про навколишній світ і все більше починає заглиблюватись в ситуацію: **[якщо] мені це не подобається, то цього не існує.**

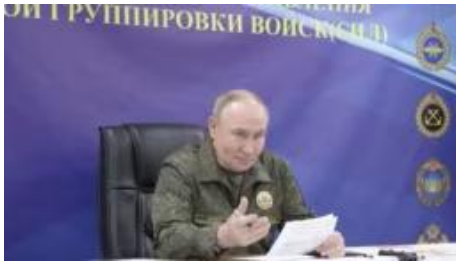
Керівник аналітичного центру Ділова столиця Вадим Денисенко

Взагалі такий переломний рік для Путіна, та й для Росії, російського суспільства – це 2026 рік. **У 2026 році все частіше можна чути від Путіна абсолютні нісенітниці.**

Раніше були ситуації, коли він брехав, але зараз дуже чітко видно, що в певні абсолютні нісенітниці він не просто вірить, а вважає, що саме так і відбувається.

Хоча всі навколо прекрасно розуміють, що, приміром, ніяких російських військ **за 5 кілометрів від Запоріжжя немає** **i**, і що сумської окружної, **до якої 12 кілометрів** **i**, не існує в принципі.

Він насправді починає жити в парадигмі дещо вигаданого світу. Можна сказати, що він повністю занурився у ванну ілюзій, і частково сам ці ілюзії підтримує в собі.

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«Смертономіка» Путіна. Навіщо Росія приписує собі захоплення українських міст – версії

– Складається враження, що раніше, особливо у 2022 році, Путін намагався маскувати удари по цивільних і виправдовувати той чи інший удар військовими цілями. Наприклад, тоді через атаку на торговий центр у Кременчуці, де загинули 22 людини, довелося виправдовуватися чи не одразу й особисто. Зараз по Києву б'ють, здається, не прикриваючись. Чи не так?

– Тут треба просто розуміти, що за своєю натурою Путін соціопат. Соціопати – це люди, які не мають емпатії як такої. Він міг виправдовуватись тільки в одному випадку – якщо вважав, що це буде псувати його персональний політичний імідж перед якимись іншими країнами.

Але, на жаль, п'ятий рік війни показує, що «червоні лінії», які існували у 2022 році стали, по суті, гумовими. Вони розтягнуті настільки, що інколи здається, що цих «червоних ліній» немає.

Після удару по «Охматдиту», я думаю, говорити про якісь «червоні лінії» в питаннях цивільного населення немає просто сенсу.

Наслідки російського удару по дитячій лікарні «Охматдит» у Києві, 8 липня 2024 року

– Але ж навіть зараз він говорить, що це удари у відповідь на ті чи інші дії України. На яку аудиторію спрямований цей посил і наскільки він небезпечний всередині України? Особливо у нас про це почали говорити після ударів по маркетплейсах в Росії.

– В даному випадку він повинен говорити те, що він говорить.

Він не вигадує якихось велосипедів, а просто як мантру повторює, що це неправильно працює українська ППО або щось подібне. Я, чесно кажучи, не звертав би на це особливої уваги.

– Щодо України Путін дуже часто використовує словосполучення «наші історичні території». Що означає цей наратив, як він у Путіна сформувався і знову ж таки, як це впливає на його дії?

– Він не мислить категорією того, що Україна – це не Росія. Давайте згадаємо [статтю 2021 року](#) про те, що Україна і Росія – це один народ.

І, власне кажучи, що говорила радянська ідеологія? Вона говорила про те, що існують українці хороші, які підтримують росіян, і українці погані, які хочуть

незалежності.

Це просто екстраполяція на новому рівні тієї самої радянської ідеології. Він є прямим продовженням ідеології Радянського Союзу, тільки з певним нашаруванням половців, печенігів, іншої беліберди, яка у нього в голові.

Очільник Росії Володимир Путін під час пленарного засідання дискусійного клубу «Валдай». Москва, 1 жовтня 2026 року

Він завжди любив якісь історичні дискусії, йому завжди це дуже подобалося.

І період ковіду, очевидно, остаточно зламав у нього в голові багато речей, коли він достатньо багато спілкувався із Ковальчуком ⁱ, і вони багато говорили про псевдоісторичні теми. І вигадували цю історичну міфотворчість, навколо якої багато чого і говориться, і робиться.

І, власне кажучи, причина цієї війни обговорюється, починаючи з того, як Рюрік прийшов на Ладугу і так далі. Хоча ні Рюріка, ні Ладуги, очевидно, все ж таки, не існувало в тому розумінні, як Путін це викладає.

**“ В «русском мире»
філософію замінила історія**

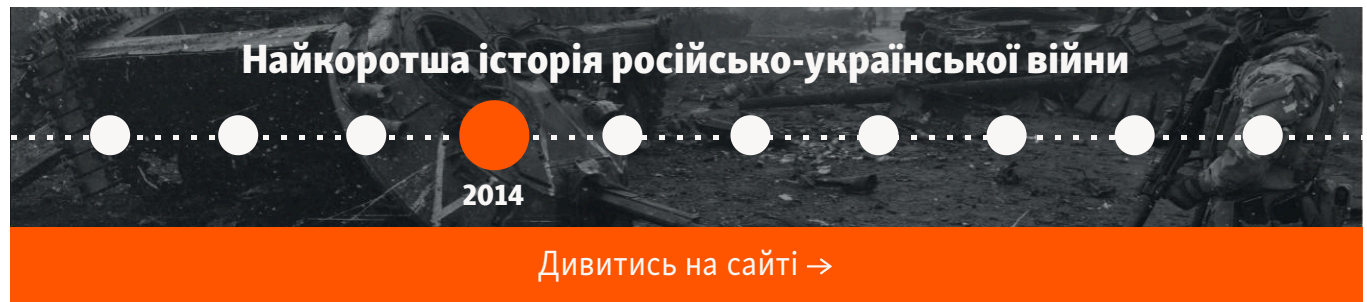
Вадим Денисенко

Ми повинні зрозуміти, що насправді «русский мир» як ідеологія – це унікальна ідеологія, тому що це, мабуть, єдина ідеологія в світі на сьогоднішній момент, яка не базується на філософії.

Тому що будь-яка ідеологія мала в своїй основі ту чи іншу філософську думку. Дурнішу, розумнішу, це вже інше питання.

В «русском мире» філософію замінила історія.

Історія – це основа ідеології без філософського будь-якого підґрунтя, це основа ідеології «руського мира» як такого. І тому історія настільки важлива для Путіна.

– Але чи залишає таке сприйняття України простір для компромісу у мирних переговорах? Мені здається, що часто політики, люди, які просто аналізують ситуацію, забувають про те, що Росія не сприймає Україну як таку взагалі.

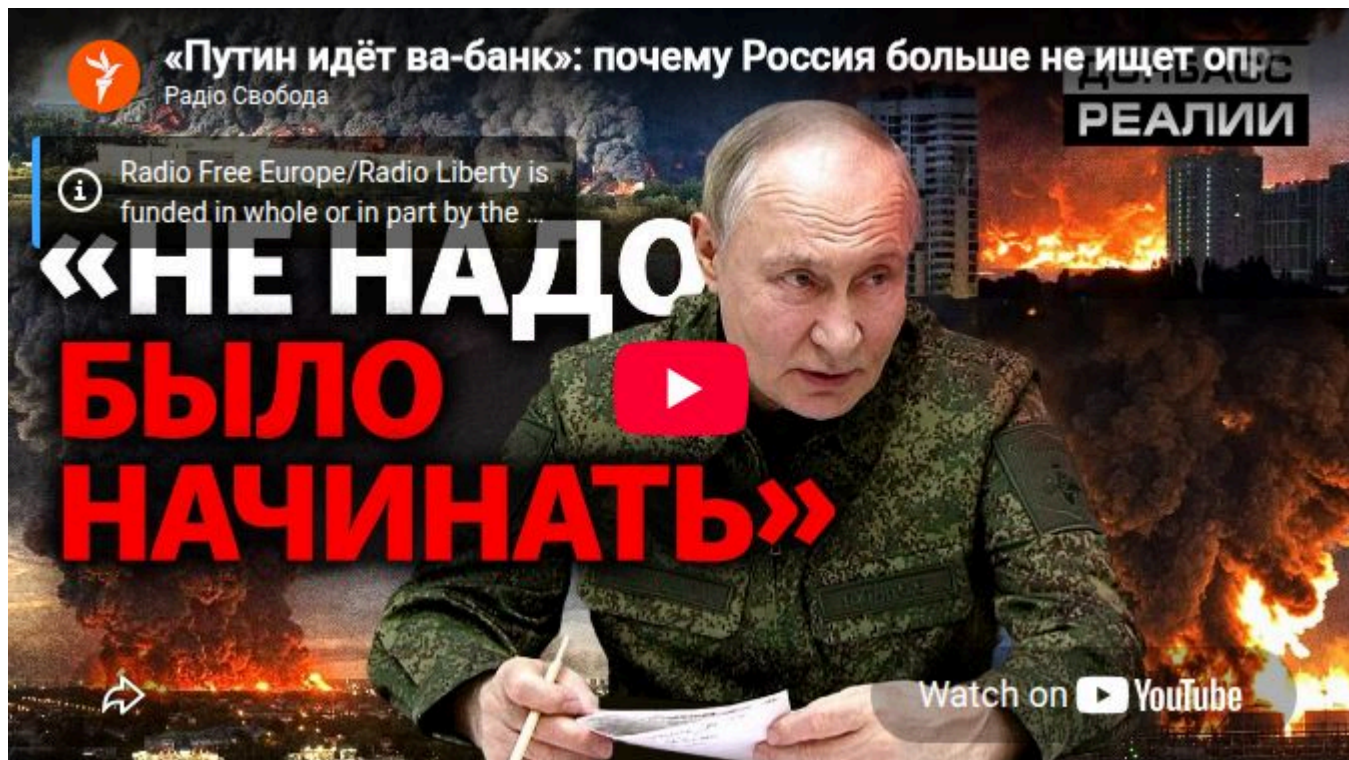
– Росія сприймає тільки силу.

Тому я б не зациклювався на питаннях, що думає і як думає російська ідеологічна машина чи Володимир Путін про Україну.

Нам треба дивитися на те, є тиск на Путіна для того, щоб закінчувати війну, чи немає тиску. Він мислить виключно цими категоріями.

Якщо на нього немає тиску, ніякої ідеології йому не потрібно. Якщо на нього є тиск, або він боїться певного тиску, він, в принципі, зупиняється.

Тому я думаю, що тут немає жодного сенсу говорити в тих категоріях, в яких ви ставите питання, чи дає ідеологія простір для переговорів. Простір для переговорів дає або не дає зовнішній тиск.

– Ви нещодавно писали про ще один наратив Путіна: про те, що «Європа нас кинула». Можете пояснити, звідки це взялося, як це пояснити з точки зору його логіки? Це така ідеологічна конструкція для власного населення чи він теж в це вірить?

– Історія про те, що «нас обманули», це взагалі ключовий наратив Володимира Путіна. Це наратив достатньо невпевненої в собі людини, яка впевнена тільки тоді, коли навколо нього є сила, яка може його захистити. Він за своєю натурою неймовірний боягуз.

“ Історія про те, що «нас обманули» – ключовий наратив Путіна

Вадим Денисенко

Вперше поняття «нас обманули» з'явилося в публічному просторі в книзі «От первого лица...», яка була передвиборчою агіткою Володимира Путіна, і є такою канонічною біографією, яка жодного разу не переглядалася, між іншим.

Там є епізод, коли він був на спарингу з якимось членом збірної Союзу, і виграв у цього члена збірної, але перемогу присудили збірнику СРСР, тому що вони не могли повірити, що Путін може перемогти збірника. І з цього впливає один із ключових міфів про Володимира Путіна і про Росію в цілому.

Це насправді влучання в один із базових національних міфів росіян: що Росію можна перемогти тільки обманом, що чесна, порядна Росія може програти тільки тоді, коли її обманюють.

Звідси, між іншим, і нібито право на те, що можна обманювати інших. Тобто якщо вони нас обманюють, то ми повинні вдвічі більше їх обманювати.

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«Путін йде ва-банк»: чому Росія більше не шукає виправдань ударам по цивільних українцях?

– Ви кажете, що Путін мислить короткими періодами зараз. Якщо говорити про період, в якому ми перебуваємо, які, на вашу думку, його найближчі плани?

– З моєї точки зору, є дві реперні точки для нього.

Це, умовно, листопад-грудень – можлива зустріч [Дональд] Трамп-Путін-Сі Цзіньпін. Він її розглядає як такий прообраз [Тегерану 1943 року](#). Китай не мислить цими категоріями, США теж не мислять цими категоріями, це його міфотворчість, але для нього це суперважливо.

І березень 2027 року. Він вважає, що [\[можлива\] перемога](#) [Марін] Ле Пен у Франції призведе до розвалу фінансової коаліції на підтримку України. І все це на тлі війни тилів призведе до того, що Україна буде змушена здатися. Тому його ключова реперна точка – березень 2027-го.

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Трамп, Зеленський, Путін. Що відомо про дати переговорів, умови України та вимоги Кремля

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«\$200 мільярдів за «Антиросію»: як Кремль намагається виправдати агресію проти України

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«Русский мир», «победобесіє», «рашизм».
За які ідеології Кремль воює в Україні?

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Чому Путін одержимий Донбасом?

ПІДПISУЙТЕСЯ НА **TELEGRAM** ДОНБАС РЕАЛІЇ

Ярослав Кречко

Кореспондент та ведучий телепроєкту «Донбас.Реалії». У редакції Радіо Свобода – з 2017 року. Закінчив факультет журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка. У телевізійній журналістиці – з 2007 року. Спочатку працював у Львові, з 2011 року – у Києві. З літа 2014 року висвітлюю події на Донбасі.

Донбас.Реалії

Донбас.Реалії – проєкт для Донбасу та про Донбас по обидва боки лінії розмежування. З 2014 року ми створюємо та добуваємо унікальний контент – ексклюзиви з окупованих міст і лінії фронту, відео й фото, мультимедійні репортажі, розслідування, радіо та телепрограми.

У соцмережах:

- [Facebook](#)
- [Telegram](#)
- [Instagram](#)
- [Twitter](#)
- [Телепроєкт Донбас Реалії на YouTube](#)
- [Радіо Донбас Реалії на YouTube](#)

Україна

Суспільство

Війна

Донбас